

Saarna Rauman Pyhän Ristin kirkossa 10.1.2010

Saarnateksti: Matteus 3:13.17

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen kastettavaksi. Johannes esteli ja sanoi: "Sinäkö tulet minun luokseni? Minunhan pitäisi saada sinulta kaste!" Mutta Jeesus vastasi hänelle: "Älä nyt vastustele. Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon." Silloin Johannes suostui hänen pyyntöönsä.

Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkysen tavoin ja asettuvan hänen päälleen. Ja taivaista kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt."

Tämä meidän maailmamme tuntuu hukkuvan armottomuuteensa, pahuuteensa ja kovuuteensa. Esimerkkejä tästä joudumme päivittäin todistamaan: on traagisia ampumavälikohtauksia, on monenmoista väkivaltaa, on monenmoista satuttamista ja nujertamista, on ihmisten yhä suurempaa eriarvoistumista, ja kuin pisteenä i:n päälle ovat maailmanlaajuiset ympäristöongelmat, Kööpenhaminan ilmastokokousten kaltaisine masentavine yrityksineen, jotka osoittavat, kuinka piittaamattomia olemme tulevista sukupolvista, kuinka piittaamattomia olemme lastemme ja lastenlapsiemme mahdollisuuksista elää ja voida hyvin.

Jumala ei ole tarkoittanut meitä ihmisiä näin toimimaan, näin valitsemaan, näin elämään. Ei ketään ihmistä, mutta varsinkaan ei meitä kristittyjä. Apostoli Paavali painottaa voimakkaasti kuinka ”Me jotka olemme Kristukseen kastettuja olemme kuolleet pois synnistä ja elämme Jumalalle, Jeesuksessa Kristuksessa” ”Kuinka voisimme enää elää synnissä”” hän kyseli.

Kaste tekee meistä Jeesuksen opetuslapsia, se tekee meistä puhtaita, se lahjoittaa meille Jeesuksen puhtauden ja Jumalalle kelpaamisen. Paavali aiheellisesti ihmettelee miksi ihmisen vastaus kasteen lahjaan on usein niin negatiivinen. Taivaan Isähän suorastaan syyttää meille lahjojaan, ja me pysymme itsepintaisesti itsekkäinä, armottomina ja kovina. Olemme kuin pikkulapsia, joille joulupukki tuo jouluna kaksi säkillistä lahjoja, mutta jotka jo joulupäivän iltana käyvät kaapilla piparivarkaissa, kiukuttelevat ruokapöydässä ja valittavat kun eivät koskaan saa tarpeeksi leluja. ”Kuinka sä nyt noin, kun juuri sait ison kasan lahjojakin?” ihmettelee Taivaan Isä ja katsoo meitä, kovasydämissä ja sokeita lapsiaan.

Meillä ihmisillä on siis jatkuvan kristittyinä kasvun ja jatkuvan parannuksen teon paikka. Tehtävämme on katsoa itseämme, katsoa yhteiskuntaamme, katsoa koko maailmaa, ja tehdä parannusta. Parannuksen teko on tärkeää oman, lähimmäisemme ja luomakunnan hyvinvoinnin takia. Ja se on tärkeää yksinkertaisesti siksi, että Jumala sitä meiltä odottaa.

Kunhan muistamme, että omat parannusyrietyksemme eivät meitä pelasta, omat tekomme eivät meitä pelasta, pelastus perustuu yksin Jumalan armoon. Mutta silti kaste, pelastus ja parannus kuuluvat kaikki kristityn elämään, ovat siinä jatkuvasti läsnä. Tähän viittaa Lutherin tunnettu lausahdus: Mitä muuta se ihmiselämä on, kuin jatkuvaa parannusta ja palaamista kasteen armoon.

Toisinaan kuulee sanottavan että ihminen osaa aidosti arvostaa vain sellaisia asioita, joista joutuu jotain maksamaan. Näin kuulee perusteltavan vaikkapa sitä, ettei joukkoliikenteen tule olla käyttäjilleen ilmaista, tai ettei lasten päivähoidon tule olla käyttäjilleen ilmaista, tai ettei ja niin edelleen. Arvostus rapautuu jos ilmaiseksi saa. Tämän tyyppinen ihmisjärjen logiikka voisi selittää sitä, miksi kasteen lahjaa on niin vaikea ymmärtää ja omaksua. Miksi kastetta on niin vaikea tarpeeksi arvostaa tai siinä saadun armon riittävyteen tarpeeksi luottaa. Senhän saa ihan ilmaiseksi, ilman mitään tekoja tai ilman mitään omaa hurskautta.

On kirkkoja ja kristillisiä yhteisöjä, jotka ovat sanoutuneet irti lapsikasteesta ja jotka ajattelevat kasteesta kuvaamani ihmisjärjen logiikan mukaisesti. Kasteen saamiselle on asetettu kriteerejä, jotka täytyy täyttää. Lapsikasteeseen sisältyvää armoa on pidetty liian halpana. Niinhän ihmisjärki helposti sanookin, mutta kun lapsikasteen kieltämistä pohtii hieman kauemmin, niin loppu tulemaksi jää peruskysymys: mitä sellaista hyvyttä ja hurskautta minulla ja minussa loppujen lopuksi muka on, jota voisin Jumalalle tarjota ja sitten saada siitä itselleni palkkioksi kasteen. Luterilaisuuden yksi perusajatuksista ja perusoivalluksista on, että vastaus tämänkaltaiseen kysymykseen on aina: Ei mitään.

Jo pieni vauva saa kasteessa Pyhän Hengen. Silmällä tätä ei näe, Hengen vaikutus lapsessa ei tule kummoisestikaan näkyväksi. Tämäkin voi vaikeuttaa uskomista kasteen pelastavaan voimaan. Mutta juuri näin, ihan samalla tavalla, tapahtui myös tämän päivän evankeliumitekstin mukaan Jeesuksen kasteen yhteydessä. Matteus ja Markus kirjoittavat molemmat, että Jeesus näki Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta päällensä kyyhkysen muodossa. Ei sanota: ihmiset näkivät Pyhän Hengen kyyhkysen muodossa, vaan sanotaan: Jeesus näki! Jeesus yksin näki! Näin Pyhän Hengen tuleminen lapseen jää siis meiltä ihmisiltä huomaamatta.

Suomen luterilaisessa kirkossa 1500-lukua kutsutaan uskonpuhdistuksen ajaksi.

Uskonpuhdistus on terminä tietenkin siinä mielessä aika ikävä, että sen piiloviesti kuuluu: meidän uskomme on puhdasta, teidän uskonne on likaista. Muissa luterilaisissa kirkoissa

käytetäänkin neutraalimpaa termiä ”reformaatio”, eli ”uudelleen muotoutuminen”. Mutta jos nyt kuitenkin haluamme rohkeasti ja itsepintaisesti pitää kiinni historiallisesta termistä uskonpuhdistus, niin tehkäämme se sitten sillä ajatuksella, että kaikki se puhdistus, mitä luterilainen uskontulkinta sisällään pitää on nimenomaan kasteen aikaansaamaa puhdistusta, kasteveden aikaansaamaa puhdistusta. Luterilaisuus nosti lapsikasteeseen kuuluvan ansaitsemattoman armon, lahja armon, uskonsa keskiöön. Luterilainen kirkko on kastetta korostava kirkko, se on kastekirkko.

Rakkaat seurakuntalaiset, kasteessa Jumalan armo on tulvinut ylitsemme. Tämä armon tulvavesi on vapauttanut meidät synnin, kuoleman ja pahan vallasta ja liittänyt meidät Kristukseen. Eläkäämme siis tämän saamamme lahjan arvon mukaisesti jatkuvassa rukouksessa ja parannuksessa, Ja ennen kaikkea, eläkäämme Jumalan lasten ilossa, Jeesuksen opetuslasten kiitoksessa ja kasteen antamassa rohkeassa luottamuksessa siihen Jumalan armoon, joka päivittäin tulvii ylitsemme. Kastevesi on armon tulvavettä. Amen.